

# РЕШЕНИЕ

№ 18001

гр. София, 27.05.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 02.05.2025 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:** Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ:** Маргарита Немска  
Виржиния Петрова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разглежда дело номер **2133** по описа за **2025** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП- С., чрез старши юрисконсулт М. П., пълномощник на изпълнителния директор на НАП и на заместник – директора на ТД на НАП-С. , срещу решение № 258 от 21.05.2025 година, постановено по АНД № 12574/2024 година по описа на СРС, 110-ти състав..

С обжалваното решение е отменено наказателно постановление (НП) № 781312-F777218 от 30.07.2024г, издадено от Заместник - директор на ТД на НАП- С., оправомощен със Заповед на изпълнителния директор на НАП, което на „ЙОГАТАЙМ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], [жилищен адрес] ап.Ю, представлявано от управителя С. Г. И., на основание чл.185, ал.2 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 8000 лева, за нарушение на чл.7, ал.2 от Наредба №Н-18/13.12.2006 г. на МФ, във вр. с чл. 118, ал.4 от ЗДДС.

В касационната жалба се изразява несъгласие с първоинстанционното решение. Излагат се съображения за неправилни изводи на районния съд за допуснато в хода на административно - наказателното производство съществено процесуално нарушение, съставляващо неправилна правна квалификация на процесното нарушение. Застъпено е становище, че липсата на монтирано, въведено в експлоатация, с изградена дистанционна връзка с НАП и използвано фискално устройство (ФУ) в търговския обект на ответника по касация, към момента на

извършване на проверката, е причина да не се регистрират и отчетат извършените от този търговски обект продажби, поради което и вмененото нарушение е такова, което води до неотразяване на приходи и в частност нарушение на нормативен акт по прилагането на чл. 118 от ЗДДС, а именно чл. 7, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г., издадена на основание чл. 118, ал. 4 от ЗДДС. Искане се от касационния съд да отмени съдебния акт и да постанови решение, с което да потвърди издаденото наказателно постановление. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Касаторът, редовно уведомен, в с.з. се представлява от юрк. П., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответникът, редовно призован, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд – София – град, XXV-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, след съвещание, намира следното:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

С НП № 781312- F777218/30.07.2024 г., издадено от Заместник директор на ТД на НАП-С., на „ЙОГАТАЙМ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], [жилищен адрес] ап.Ю, представлявано от управителя С. Г. И., в качеството му на лице, попадащо в обхвата на чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин (Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г.), на основание чл.185, ал.2 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 8000 лева, за нарушение на чл.7, ал.2 от Наредба №Н-18/13.12.2006 г. на МФ, във вр. с чл. 118, ал.4 от ЗДДС.

Във връзка с постъпил сигнал в ТД на НАП-С. относно плащане в брой, за което не е издаден данъчен документ, длъжностни лица от тази дирекция извършили проверка на „Йогатайм“ ЕООД, възложена с Резолюция за извършване на проверка №П-22221424040548-ОРП-001/29.02.2024 г., в хода на която въз основа на дадените писмени обяснения от задълженото лице на 15.05.2024 г., изисканите и допълнително представени от него документи на 22.05.2024 г. и на 03.07.2024 г., установили следното:

През месец февруари 2024 г., дружеството „Йогатайм“ ЕООД провело курс по въздушна йога за преподаватели. Плащането за курса се извършвало по банков път на цялата сума или минимум 100 лева и доплащане на място. Чрез отчет за извършени продажби №14 за месец февруари, били заплатени 950 лева, внесени впоследствие по сметка на дружеството. Курсът е проведен в студио, стопанисвано от „СолАрт“ ЕООД, оборудвано с необходимите хамаци, за което бил представен договор за наем на недвижим имот от 15.07.2024 г. На 23.02.2024 г., сумата от 950 лева, описана като „приходи от продажби“, била внесена от управителя на „Йогатайм“ ЕООД - С. Г. И., по банкова сметка на дружеството, с посочено основание: „захранване на сметка“, съгласно представен отчет по сметка за месец февруари 2024 г.

Контролните органи установили при извършена проверка проверка в публично обявената информация за минало събитие: „Интензивен курс за преподаватели по въздушна йога 10-11.02.2024 г.“ в [населено място],[жк], [улица], че в сайта на дружеството [www.voqatime.bg](http://www.voqatime.bg) е посочен: „начин на плащане: запазването на място става с капаро в размер на 100 лева, оставено на рецепцията на „СолАрт“ или по банков път. Останалата сума се заплаща в първия присъствен ден.“

Контролните органи извършили справка в информационната система на НАП: ПП „Фискални устройства“, от която установили, че дружеството „Йогатайм“ ЕООД няма регистрирани фискални устройства за управление на търговската дейност при извършване на продажби на услуги и приемане на плащания в брой, в нарушение на чл.7, ал.2 от Наредба №Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, издадена от МФ.

Въз основа на така направените констатации в хода на проверката, компетентно длъжностно лице: И. И. В., заемаща длъжността главен инспектор по приходите в ТД на НАП-С., съставила на 08.07.2024 г. АУАН №F777218, против „Йогатайм“ ЕООД, в присъствието на двама свидетели при съставяне на акта, също длъжностни лица при дирекцията, за това, че в качеството си на задължено лице по смисъла на чл.3 от ЗДДЛ и чл.3 от цитираната Наредба, е извършило доставка на услуги и е приело плащане в брой в размер на 950 лева, за което не е издало фискална касова бележка от фискално устройство, а са внесени от управителя по банкова сметка на дружеството, описани като „приходи от продажба“.

Актосъставителят квалифицирал така описаното нарушение като такова на разпоредбата на чл.7, ал.2 от Наредба №Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, издадена от МФ, във вр. счл.118, ал.4 от ЗДДС.

Актосъставителят посочил като дата на извършване на деянието 23.02.2024 г., т.е. датата, посочена в отчета за извършени продажби като дата на осчетоводяване. Като място на извършване на нарушението посочил [населено място],[жк], [улица], като адрес на „СорАрт“ЕООД, на който е обявено, че се приемат плащания. Отразил, че се касае за първо по ред нарушение от страна на дружеството.

АУАН е надлежно предявен и връчен лично на управителя на дружеството, срещу подпис, без възражения по направените в него констатации. Жалбоподателят не се възползвал от правото си по чл.44, ал.1 от ЗАНН - да представи в законоустановения срок писмени възражения пред АНО, против съставения АУАН.

Въз основа на така съставения АУАН, компетентно длъжностно лице - заместник директор на ТД на НАП-С., издал процесното НП, с което на основание чл.185, ал.2 от ЗДДС наложил на жалбоподателя имуществена санкция в размер на 8000 лева, за нарушение на чл.7, ал.2 от Наредба №Н-18/13.12.2006 г. на МФ, във вр. с чл.118, ал.4 от ЗДДС, изразяващо се в това, че в качеството си на задължено лице по смисъла на чл.3 от ЗДДЛ и чл.3 от цитираната Наредба, е извършило доставка на услуги и е приело плащане в брой в размер на 950 лева, за което не е издало фискална касова бележка от фискално устройство, а са внесени от управителя по банкова сметка на дружеството, описани като „приходи от продажба“.

АНО посочил е, че нарушението е извършено за първи път, че същото се потвърждава от приложените към преписката доказателства, че АУАН е редовно предявен и връчен на управителя на дружеството, че не са постъпили възражения по реда на чл.44, ал.1 от ЗАНН, че при определяне на наказанието са взети предвид обстоятелствата по чл.27, ал.2 от ЗАНН, както и че не са налице предпоставките за приложението на чл.28 от ЗАНН.

За да постанови обжалвания съдебен акт, районният съд, въз основа на писмените и гласни доказателства, приобщени по делото, е приел за установено от фактическа страна изцяло отразеното в АУАН и процесното наказателно постановление.

На база на така установената фактическа обстановка и след събиране, преценка и анализ на доказателствата по делото, районният съд е извел правни изводи с мотиви за допуснати от страна на наказващия орган съществени процесуални нарушения, опорочаващи законосъобразността на оспорения акт, във връзка, с което е отменил същия.

При правилно установена от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 110-ти състав фактическа обстановка, настоящата съдебна инстанция намира, че обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо. Софийски районен съд по съществуващото на спора и във връзка с изложените в жалбата доводи е развил правилни съображения.

Съдът е счел за неотнормирана приложената от наказващия орган разпоредба на чл. 7, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г., тъй като от една страна в НП е прието, че през м. февруари 2024г. са извършени покупки, част от сумата за които е преведена по банков път, а 950 лв. са получени в брой, за която не бил издаден фискален бон, а от друга, в НП се сочи, че „ЙОГАТАЙМ“ ЕООД няма монтирано функциониращо фискално устройство или интегрирана автоматична система за управление на търговската дейност т.е. описани са две различни фактически констатации, съставляващи самостоятелни административни нарушения, но взаимно изключващи се. Първото от тях се изразява в липса на регистрирано фискално устройство, което осъществява съставомерните признаци на нарушението по чл.7, ал.2 от Наредба №Н-18/2006 г. на МФ, във вр. с чл.118, ал.4 от ЗДДС, а второто от тях, изразяващо се в неиздаване на касова бележка за приетото плащане в брой от налично в обекта от фискално устройство, каквото в настоящия случай не е било налице, осъществяващо съставомерните признаци на нарушението по чл.118, ал.1 от ЗДДС. От своя страна АНО е квалифицирал двете описани фактически констатации само като едно нарушение - на чл.7, ал.2 от Наредба №Н-18/2006 г. на МФ, във вр. с чл.118, ал.4 от ЗДДС, за извършването на което наложил на дружеството-жалбоподател санкцията по чл.185, ал.2 от ЗДДС в хипотезата, в която приема, че така квалифицираното нарушение води до неотразяване на приходи, но без да вземе предвид, че второто описано нарушение по чл.118, ал.1 от ЗДДС, изрично изключва прилагането на санкцията в тази хипотеза. Този подход на АНО е довел до опорочаване на административнонаказателното производство още в началната му фаза, тъй като не само не е върнал АУАН на актосъставителя за отстраняване на горните пороци, но и сам е допуснал същите съществени по тежест процесуални нарушения на разпоредбата на чл.57, ал.1, т.5 и т.6 от ЗАНН, с оглед на което релевираните възражения в жалбата в този смисъл, се явяват напълно основателни. Това е така, защото липсата на яснота кое от двете словесно описани самостоятелни административни нарушения в санкционния акт е вменено на дружеството-жалбоподател, безспорно е довело до грубо нарушаване на правото му на защита, и то до степен да не може да разбере за кое от двете нарушения всъщност е ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Решението е правилно.

Съобразно чл. 218 от АПК касационният съд дължи произнасяне само относно наведените в жалбата основания, като за валидността, допустимостта и съответствие на решението с материалния закон, следи служебно. Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. като постановено от компетентен съд в предвидената от закона форма, по допустима жалба.

Съобразно чл. 220 от АПК настоящият състав споделя изцяло възприетата от районния съд фактическа обстановка, като намира същата за кореспондираща с приобщените по делото доказателства, а последните за достатъчни, достоверни и относими към предмета на доказване. Пред настоящата касационна инстанция писмени доказателства за установяване на касационните основания не са представени.

Касационният състав споделя и изведените от районния съд правни изводи.

Съгласно приложената от наказващия орган разпоредба на чл. 7, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г., лицата по чл. 3 са длъжни да монтират, въведат в експлоатация и използват регистрирани в НАП ФУ от датата на започване на дейността.

От обстоятелствената част на съставения за процесното нарушение АУАН и издаденото въз основа на него наказателно постановление не става ясно, какво именно съставлява предявеното на ответника по касация административно-наказателно обвинение – неиздаване на касов бон (чл. 25, ал. 1 от Наредбата), или немонтиране, невъвеждане в експлоатация и/или неизползване на ФУ (чл. 7, ал. 1 от Наредбата). Така предявеното административно - наказателно обвинение, съдържащо елементи на различни по своя обективен състав нарушения на Наредбата ограничава както правото на защита на лицето, срещу което е образувано административно - наказателното производство, така и препятства извършването на съдебната проверка за законосъобразност на последното.

На следващо място, дори да се приеме, че установеното при проверката, съответно вписано в АУАН и НП неиздаване на касов бон при приемане на плащания в брой, е само обстоятелство по извършване на нарушението, а обвинението съставлява осъществяване на търговска дейност в дружеството, без налично и монтирано в ФУ, то същото, обвързано със санкционната разпоредба на чл. 185, ал. 2 от ЗДДС, не е предявено, съответно е недоказано, в пълнота. Цитираната норма предвижда налагането на санкция на лице за нарушение на нормативен акт по прилагане на ЗДДС извън случаите на продажби (арг. от чл. 185, ал. 1 и ал. 2 във вр. с чл. 118 от ЗДДС), или такова, с резултат неотразяване на приходи (изр. първо), в която хипотеза санкцията е в завишени размери, или такова, довело до неотразяване на приходи (изр. второ), в които случаи се налагат предвидените в ал. 1 на чл. 185 от ЗДДС по-леки санкции. Такъв елемент административно - наказателното обвинение не съдържа, съответно не е предявен на наказаното дружество. Същевременно е наложена санкцията, предвидена за нарушение извън случаите на продажби, довело до неотразяване на приходи, като това не е основано и в съответствие със събраните доказателства. С това е допусната съществена непълнота на административно - наказателното обвинение отнесено към изведената от наказващия орган правна квалификация, с което е нарушено и правото на защита на наказаното лице. Липсата на представени по делото доказателства касателно този обективен елемент от фактическия състав на нарушение на нормативен акт по прилагане на ЗДДС, наказуемо на основание чл. 185, ал. 2, изр. първо от ЗДДС, на свой ред прави обвинението и недоказано.

Във връзка с изложеното решението на СРС, като правилно, следва да се остави в сила.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, настоящият съдебен състав на Административен съд – София-град, XXV-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 258 от 21.05.2025 година, постановено по АНД № 12574/2024 година по описа на СРС, 110-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: